

ALAPTANÍTÁSOK

Klasszikus hit 7. – Szavak

A mai napon a szavaink fontosságáról fogunk tanítani.

Példabeszédek 18:21

„Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-k szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.”

A Bibliának van egy hatalmas titka: ez pedig a szavainkban lévő erő és hatalom. A szavak, azok szellemiek - erőt képviselnek magukban. A szavak, amelyeket kimondunk, az életünkben meghatározó fontosságúak.

Máté 12:36-37

„De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédedből ismertetel igaznak, és a te beszédedből ismertetel hamisnak.”

A szavak építenek föl minket, vagy a szavaink tesznek tönkre minket.

A szavaink tesznek minket gyógyulttá, vagy a szavaink által leszünk betegek.

Mondhatnánk azt is - ez is igazság -, hogy a kimondott szavaink által leszünk gazdagok, és a kimondott szavaink által válunk szegénnyé.

A Bibliának megfelelően a szavaink teljesen lerombolhatnak minket, vagy pedig teljesen fölépíthetnek minket az életünkben. Megadhatják a boldogságunkat, megadhatják az egészségünket.

A szavaink, amit kimondunk, és azok, amelyeket kimondtunk tegnap, hozzák valóságba azt, ami velünk ma történik.

Ezért most, hogy igazoljuk, amit eddig mondtunk nektek, a Bibliából számos Igét fel fogunk olvasni nektek!

Példabeszédek 10:11

„Életnek kútfeje az igaznak szája; a bűnösök szája pedig erőszakot rejteget.”

Példabeszédek 16:24

„Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a testnek.”

Példabeszédek 24:3-4

„Bölcsesség által építetik a ház, és értelemmel erősítetik meg. És tudás által telnek meg a kamarák minden drága és gyönyörűséges vagyonnal.”

Példabeszédek 21:23

„Aki megőrzi száját és nyelvét, megtartja életét a nyomorúságtól.”

Példabeszédek 12:18

„Van olyan, aki beszél hasonlókat a törészűrásokhoz; de a bölcsenek nyelve orvosság.”

Ennél még sokkal több Igét találtak a Bibliában - főleg a Példabeszédek környékén -, amely a kimondott szavaink fontosságát igazolja.

A kimondott szavaink által kapunk áldást, és a kimondott szavaink által kapunk átkot magunkra.

A szavak által gyógyulunk meg, a szavaink által leszünk betegé.

Azok a szavak, amelyet kimondtunk reggel a nap kezdetén, egész nap velünk vannak az atmoszférájukban. Az otthon, a család légköre szintén a kimondott szavaink eredménye - és a szülőknek és a gyermekeknek is tudniuk kellene ezt!

Ha a szavaidat erővel és hittel töltöd meg, akkor ezek az egész életedben megerősítenek, és szeretetben járhatasz általa.

A szellemi síkon lévő összes dolog a szavak által lett létrehozva. Ez még a fizikai síkon lévő tapintható tárgyakra is igaz: szavak által hozzuk őket létre.

Hogy megértésétek hasonlatosság képen hozok egy példát: ha például halat sütsz otthon, és miután végeztél a munkával, még egy óra múlva is, ha valaki érkezik vendégségbe, meg tudja mondani pontosan, hogy itt mi készült a konyhában, mert az egész lakás levegőjében benne van a hal finom illata.

Ha odafigyeltek, nagyon sokszor, amikor mentek vendégségbe, látogatóba, meg tudjátok mondani annak a családnak, annak a lakásnak a légkörét, hogy mi van a levegőben.

Miért van az, hogy bizonyos családok hatalmasan ki tudnak fejlődni, erősek, más családok pedig gyengék?

Azért, mert a megfelelő szavakat mondták ki otthon.

A gyerekeink azért válnak kudarcá az életben, mert a helytelen szavakat mondtuk ki rájuk.

Miért van ez így?

Azért, mert a gyerekeket olyan módon nevelték. A kimondott szavak által egy gyerekre például tökéletes eredményeket tehetünk a tanulás tekintetében. A kimondott szavaink által válik egy gyermek hívővé, válik egy gyülekezet tagjává, vagy válik hitetlenné.

Tehát a kimondott szavainknak a terméke vagyunk.

Példabeszédek 16:24

„Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a testnek.”

Példabeszédek 21:23

„Aki megőrzi száját és nyelvét, megtartja életét a nyomorúságtól.”

Nem kaptok tehát addig egészséget, amíg nem mondjátok ki az egészség szavait!

Ausztráliában pásztorkodtam, és abban a gyülekezetben, amelynek a pásztora voltam, volt egy 79 éves úriember. Mindig mondta nekem, hogy ő soha az életében nem volt beteg. Minden alkalommal elmondta nekem.

Egyszer jött hozzám, és megint elmondta, hogy ő soha életében nem volt beteg, de most képzeljem el, hogy van egy prosztatata problémája, és az orvosok meg akarják műteni. Elmagyaráztam neki, hogy ha eddig az életben soha nem voltál beteg, akkor nincs értelme most elkezdni ezt a rossz folyamatot, úgyhogy imádkoztunk érte, és két hét múlva az orvosi vizsgálat eredménye alapján azt mondta, hogy teljesen meggyógyult, nincs szüksége a műtétre.

Egy másik alkalommal a szolgálatot már befejeztem, és már éppen mentem el, megint megütögte a vállamat, és szólt hozzám, azt mondta, hogy: *tudod, már öt éve vak vagyok az egyik szememre. De - hozzá tette -, tudod, én soha nem voltam beteg egész életemben.*

Mondtam erre: *akkor nincs értelme, hogy most ezt elkezd.* Ezért rátettem a kezemet, és megparancsoltam Jézus Krisztus Nevében a szemeinek, hogy megnyíljanak, és kimentem a teremről.

Hat hétre rá megint megveregette a vállamat, és annyit mondott, hogy: *múlt héten, szerdán, a szemeim megnyíltak, és tökéletesen látok.*

Ez öt és fél hétre rá történt, minthogy imádkoztam érte. De tudtam, hogy ez az ember meg fog gyógyulni. Azért, amilyen szavakat ő használt az egész életében. Mert ezt mindig elmondta: *soha az életemben nem voltam beteg.*

Amikor hazament az Úrhoz, akkor kórházban volt, és a kórházi ágyán énekelt az Úrnak, öröme és békessége volt.

Ez egy évre rá történt, amikor lejárt az ő életének a vége. Akkor már nem voltam különben a pásztora.

Észrevettétek-e azt, hogy a szavaink helytelenül vannak beprogramozva? Én most arról beszélek, amikor mi azt a természetes megközelítésből használjuk. Mert a világban, ahol élünk, az életünkben, mindig *negatívan* programoznak minket, hogy negatívan használjuk a szavainkat.

Zsoltárok 1:1

„Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül;”

Nekünk azt kell tennünk, hogy nem úgy gondolkodunk, ahogy a körülöttünk lévő világban az emberek gondolkodnak, és nem úgy beszélünk, ahogy a világ beszél.

Róma 12:1-2

„Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.”

Isten nem olyannak akarja az ő gyermekeit, az ő fiait, mint amilyen a világ. Azt akarja, hogy mi átalakuljunk, hogy átváltozzunk.

Hogyan fogjátok ezt megtenni?

Azáltal, hogy az elméteket, a gondolataitokat, a gondolkodásmódokat megújítjátok. Mert amikor ezt megtettétek, akkor már nem úgy gondoltok, mint ahogy a világ.

Mert a világ általában mindig negatív módon gondolkodik - és sajnos a legtöbb keresztény még mindig ezt így teszi: úgy gondolkodik, ahogy a világban gondolkodnak az emberek. A betegségeken gondolkodnak, a félelmeiken gondolkodnak, a kétségeiken gondolkodnak, a legyőzöttségükön gondolkodnak, a kudarcukon gondolkodnak. Pontosan úgy gondolkodnak, ahogy azt a világ teszi.

Ezért kell tehát megtennetek, hogy a gondolkodásotokat megújítjátok Isten Igéje alapján, hogy Isten Igéjének a vonalán, az alapján gondolkodj, és Isten Igéjének a vonalában higgyél a szívedben. Mert a világ Isten Szelleme nélkül a szellemi halálban lenne benne.

A világ a halál gondolatára van beprogramozva, nem az élet gondolatára.

Például figyeljétek meg, hogy miket mondanak. Azt mondják például, hogy: *halálra rémültem*.

Ki ne mondjatok ilyet!

Ehhez hasonló nagyon sok ilyen rossz mondasunk van.

Azt mondjad ki, hogy: *félelem, én ellenállok neked Jézus Krisztus Nevében! Megtagadom, hogy féljek! Kétségek, én ellenállok neked Jézus Krisztus Nevében!*

Soha senkinek nem mondtam el, hogy valaha lett volna kétségem, vagy egy félelem gondolatom - mert nem fogadom el ezeket a gondolatokat. Mert az ördög mindenféle ehhez hasonló rossz gondolatokat tud betenni a te gondolataid közé.

Az igazság az, hogy mi a kimondott szavainknak a terméke vagyunk.

Ezért én soha nem mondom ki a betegségeket, mert nem *hiszem* a betegségeket. Soha nem beszélek a kudarcokról, mert nem *hiszek* a kudarcokban. Mert én a sikerekben hiszek. Soha nem beszélek a legyőzöttségről, mert abban hiszek, hogy győzni fogok! Soha nem beszélek arról, amit az ördög tett, mert nem érdekel engem, hogy mit tesz az ördög.

Arról beszélek csak, amit Jézus Krisztus tett, és tesz értünk: mi az, amit Jézus Krisztus tett a mi életünkben.

Soha nem beszélek az ördög erejéről, mert az ördög már le van győzve, és Isten amúgy is sokkal hatalmasabb az ördögnél!

Egy pár évvel ezelőtt tartottam egy alkalmat egy gyülekezetben és ott ez történt: nem én irányítottam az alkalom menetét.

Először a pásztor kezdte az ő szokásos beszédét, és utána egy fiatalember a gyülekezetből fölállt. Tudjátok, mit mondott? Mindent leállított, azt mondta, hogy: *az ördög van itt. Az ördög van itt!* - és 30 percig az ördögről beszélt folyamatosan, és ezáltal mit tett? Dicsőítette az ördögöt, és az ő cselekedetét, az én alkalmamon végül is.

Nem tudtam tenni semmit az ő tudatlanságuk miatt!

De mi csak arról beszélünk, amit Jézus Krisztus tett értünk. Mi Őt dicsőítjük meg!

Mert ha csak a problémáidról beszélsz, és az ördögről beszélsz, amit ő tett veled, akkor a te problémáid csak egyre nagyobbak és nagyobbakká válnak ezáltal, hogy beszélsz róla. Minél tovább és hosszabban beszélsz róluk, annál rosszabbul fogod magad érezni, mert egyszerűen nem teszünk mást, mint dicsekszünk az ördöggel, hogy mit tett velünk - és ezáltal Isten ereje nem tud benned kibontakozni, elveszted az erődöt.

Máté 28:20

„Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”

Róma 8:31

„Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

1János 4:4

„Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.”

És ha ti ezt valóban tudjátok, akkor mitől félnétek? Hiszen a nagyobb van bennetek!

Mitől félték? Hogy mi fog történni veletek? Nem kell, hogy szembesüljetek semmiféle rosszal.

Soha ne beszéljetek a legyőzöttségről, az aggodalmaitokról! A legyőzöttségéről ne beszélj!

Lássátok be, hogy a kimondott szavaink nagyon-nagyon fontosak!

Zsidó 4:14

„Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.”

Ragaszkodjunk tehát a megvallásainkhoz – más szóval.

Az eredetiben, a görögben, a megvallásaink definíciója, hogy valóban, állandóan ugyanazt és ugyanazt mondjuk ki. Ragaszkodjunk ahhoz, amit Jézus Krisztus mondott, és mindig is csak azt mondjuk ki mi is.

Miért mondjuk ki azokat a dolgokat, amelyeket kimondunk? Azért, mert azokat hisszük a szívünkben.

Mit hiszünk a szívünkben? Azt hisszük a szívünkben, amit halottunk, és azt, amire tanítottak minket - és ez lehet helyes, és lehet helytelen is.

A hit tehát nem más, mint az alapján cselekedni, amit a szívedben hiszel.

A hit teát tulajdonképpen kettős: hinni a szívedben, és utána hagyni, hogy az életedet az befolyásolja.

Fogok mutatni egy példát nektek: a Szent Szellemmel való betöltekezést. Azt mondja az Ige, ha nyelveken beszélsz, akkor magadat építed fel ezáltal, és én hiszem ezt. És amikor én imádkozom - mindegy, hogy mennyi ideig, van, amikor órák hosszat -, nem érzem a különbséget, de a Biblia azt mondja, hogy én magamat építettem, és én elhiszem, amit a Biblia mondott. Ezért én ezt megteszem, hogy magamat fejlesszem, és nyelveken imádkozom, és hagyom, hogy ezáltal az életemet befolyásolja.

A hit tehát nagyon egyszerűen fogalmazva: hinni valamit a szívünkben, és az alapján cselekedni, amit hiszel a szívedben. Ez azt jelenti nagyon egyszerűen, hogy amit hiszel a szívedben, azt kimondod a száddal.

Én most ezt szeretném nektek elmagyarázni, hogy a hit az nem más, mint hinni valamit a szívünkben, és *kimondani* azt.

A hit az mindig valaminek az eredménye!

Márk 5:25-28

„És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt, és sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett, Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illetve annak ruháját. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok.”

Azt mondta tehát Jézus, amikor meggyógyult, hogy: *lányom a te hited tartott meg téged.*

Azt mondta Jézus, hogy: *a te hited tartott meg téged.*

Jézus nem azt mondta, hogy: *az én hitem tartott meg téged.* Nem: *az én hitem gyógyított meg téged* – hanem: *a te hited tartott meg téged.*

De ennek az asszonynak a hite valaminek az eredménye volt.

Minek volt az eredménye?

Ahogy mondja az Ige: amikor meghallotta Jézusról, hogy Ő gyógyít, és valóban ez gyógyította meg a hölgyet, amikor a hite működésbe lépett.

Ezt mondja Jézus itt a *Márk 5:34*-ben, hogy: *„leányom a te hited megtartott téged.”*

Tehát mit tett ez a hölgy, először hallott Jézusról, utána megérintette Jézust. Mutatja ez, hogy elhitte, amit hallott.

Az ember nem cselekszik az alapján, amit nem hisz el a szívében.

Azt lehet mondani, hogy ez az asszony hallott Jézusról, és elhitte a szívében. A 28. versben pedig azt mondta az Ige: *„mert ezt mondja vala”*.

Mi volt az, amit ő kimondott? Azt mondta ki, amit hitt a szívében. Amit pedig hitt a szívében az pedig az volt, amit hallott.

A 34. versben ezt mondja Jézus: *leányom, a te hited megtartott téged.*

Az ő hite valaminek volt az eredménye: annak volt az eredménye, amit ő mondott. Amit mondott, azt pedig azért mondta, mert azt hitte a szívében, és amit hitt a szívében, azt pedig azért hitte, mert ugyanazt hallotta.

Szeretném megemlíteni: ez a hölgy nem kezdte kianalizálni magában, hogy én most hitben vagyok, vagy nem vagyok hitben. Nem analizálta ki a hitét. Egyszerűen csak kimondta, egész egyszerűen, amit hitt a szívében, és az alapján cselekedett, amit hitt a szívében.

A hit, hogy megértésed, nagyon egyszerűen fogalmazva: valamit hinni a szívünkben, és utána hagyni, hogy amit hiszel a szívedben az valóban meg tudjon történni az éltedben.

A hit tehát hinni valamiben a szívünkben, és kimondani a száunkkal, amit hiszünk a szívünkben. Amit mi kimondunk, az annak az eredménye, amit hiszünk a szívünkben.

Nem valamilyen megadott képlet alapján tesszük ezt, vagy pedig előre megadott megvallási formulákat akarnál megtenni.

Hogy megértésed ezt a menetrendet, hogy amit kimondasz, azt azért mondod ki, mert hiszed, és ami hiszel, azt azért hiszed, mert azt hallottad. Amit igazán hiszel a szívedben, az fogja meghatározni, hogy mit mondasz ki a száddal. Vagyis: amit kimondasz, az annak az eredménye, amit hiszel a szívedben, vagy amit hallottál.

Ha problémád van azzal, amiről beszélsz, hogy nem tetszik az, amit kimondasz, tehát amit a szád úgy automatikusan mondogat. Mit kell leellenőrizni először? Azt, amiben hiszel a szívedben.

Máté 12:34

„Mérges kígyóknak fajzatai, mimódon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? **Mert a szívnek teljességéből szól a száj.**”

Ha az embereket észreveszed, amikor beszélnek, hogy helytelen dolgokat mondanak – ezt úgy nevezem, hogy *'a száj problémája'* -, ne legyél mérges a szájára. Ne legyél mérges azért, mert ő negatív dolgokat vall meg állandóan. Egyetlen egy dolog miatt mondják a helytelen dolgokat - mert hiszen kimondják azt, amit hisznek a szívükben.

Egyetlen egy módon tudod megváltoztatni azt, hogy miben hisznek: hogy megváltoztatod azt, amit ők hallanak.

Ezért nincs értelme, hogy például amikor a nagymamád beszél hozzád, akkor mérges leszel rá, hogy helytelenül szól hozzád, amikor például a rákbetegségéről, a haláláról, a szegénységéről beszél. Nincs értelme ilyenkor, hogy összevegyes vele, és mondd neki, hogy: *ne beszélj már így!* Hogy megmond neki, hogy: *nem szabadna így beszélned.*

Nem kell, hogy elkeseredj emiatt - hiszen azt mondjuk ki, amit hiszünk a szívünkben. Egyetlen egy módon lehet megváltoztatni azt, amit hiszünk a szívünkben: hogy megváltoztatjuk azt, amit hallunk.

Nekem is volt egy nagymamám, és neked nem lett volna szabad őt soha megkérdezned arról, hogy: *hogyan tetszik lenni?* - mert akkor egy óráig ott kellett volna maradnod, és ha még nem is teremtette volna az Isten a betegségeket, neki akkor is lett volna. Nagyon jó keresztény volt, és Isten kegyelme volt, hogy 89 éves koráig élt. Nem betegségeken halt meg - egyszerűen hazaköltözött az Úrhoz. Az én nagymamám az évek utolsó részét egy öregek otthonában töltötte. A nagymama, miután megette a reggelijét, hazament az Úrhoz. Nagyon keresztény életet élt.

Nagyon sokszor meglehet azt figyelni, hogy az emberek rengeteg olyan dolgot egyszerűen kiszalasztanak a szájukon, amiben nem hisznek, és mégis kimondják.

A fő, amire szerettem volna rávilágítani, hogy a hit az mindig valaminek a végeredménye.

Ugyanígy, ahogy itt a fények azért világítanak, mert megvan az oka pontosan, hogy miért égnek a körték. Ha nincs fényesség, akkor nem rögtön a villanykörtére leszel mérges, mert nem biztos, hogy a körte égett ki - lehetséges, hogy nincs elektromosság a hálózatban. Sokféle oka lehet annak, hogy nincs fény.

Lehetsz elkeseredve azért, mert a hited nem működött, a dolgok rosszul mennek - vagy az is lehetséges, hogy észreveszed, hogy hol a hiba.

Ne felejtse el, hogy a hit az mindig valaminek a végeredménye!

Mert a hit úgy jön létre, ha kimondjuk azokat a dolgokat, amelyekben hiszünk a szívünkben.

Ha nincs ott a hited, tehát nem hozta a hited végeredményt, akkor mindig ellenőrizd le, hogy mit hiszel a szívedben. És miután kijavítottad a hitet a szívedben, utána hagyjad, hogy amit hiszel a szívedben, az befolyásolja az életedet.

Van egy nagyon jó példa: az üdvösség példája. Az én életem példáját, ha alapul vesszük, én világeletemben megfelelően hittem Jézus Krisztusról, de a *Róma 10* alapján nem hagytam, hogy ez az Ige működjön az én életemben, nem voltam még újjászületve.

Elmentem a Bibliaiskolába, és ott hallottam olyanról, hogy volt református pap, aki az újjászületését csak azután kapta meg, miután már nyugdíjba vonult.

Mert ahogy az *Efezus 2:8* mondja: „*mert kegyelemből tartattatok meg hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*”

Róma 10:9

„**Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.**”

Itt az üdvösségről ír az Ige, és az üdvösség megnyeréséhez is hitre van szükséged.

A hit említést nyer itt, de nem közvetlenül. De végül is, ha belegondoltok, itt van.

Miért? Mert itt van, azt írja, hogy: *ha szívedben hiszel, és a száddal vallást teszel.* Ez együtt jelenti a hitet.

Az igazság az, hogy amit kimondunk, az mindig annak az eredménye, amit hiszünk a szívünkben.

Az üdvösség nem csak egyszerűen az, hogy kimondok valamit. Az üdvösséghez a szívedben igazán kell hinned azt, hogy Jézus Krisztus föltámadt a halálból. Meg kell kapnod ezt a belső kinyilatkoztatást, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból, hogy Ő él, hogy most is él, és utána ki kell mondanod a száddal azt, amit hiszel a szívedben. És akkor történik meg, hogy Isten újrateheríti a szellemedet, új teremtmény leszel Jézus Krisztusban.

Ez történt meg egy pár nappal ezelőtt az egyik részeg emberrel. Ez egy hatalmas csoda, abban a községben, ahol ez megtörtént - de tulajdonképpen azért változott meg ez az ember, azért gyógyult meg, azért józanodott ki, mert hitte a szívében. Ezt azelőtt is hitte a szívében, de nem hagyta, hogy ez a hit megformálja az életét, átalakítsa az életét, mert nem vallotta meg az ideig, amit hitt a szívében.

Aztán van a másik része az embereknek, egy nagy csoportja, akik szinte mindent kiengednek a szájukon, mintha vízforrás lenne, de nem hiszik a szívükben, tehát nem hittel mondják ki.

Arra szerettem volna rávilágítani, hogy a hitednek és a szádnak együtt kell járnia.

Máté 15:8

„Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engem; szíve pedig távol van tőlem.”

Miről beszél itt Jézus? Hogy a szívünknek és a szánkknak együtt kell mozognia, együtt kell lennie.

Példabeszédek 16:23

„A bölcs szíve értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain gyarapítja a tudást.”

Először is mindenkinek le kell ellenőriznie a száját, hogy mit enged ki a száján, mit mond ki a szájával, másodszer is meg kell néznie, hogy amit kimond a szájával, azt hiszi-e a szívében.

Ha helyes módon hiszel, utána hagyjad, hogy amit hiszel a szívedben, az valósággá váljon az életedben.

A hit tehát kettős: kimondani valamit, és azt elhinni a szívedben – és az pedig úgy következik be, ha azt a helyes dolgot hallod előtte. Tehát ez a három együtt jár.

Szeretnék most példaképpen elmenni az Ószövetségbe, és egy-két embernek a példáján megmutatni, hogy hogyan tették a hitet, és hogyan tették a megvallást.

Először Káleb és Józsué példájára fogunk menni!

A történet kezdetének tudnotok kell, hogy Mózes annak idején 12 kémeket küldött el, hogy az Ígéret földjét kikémleljék, hogy tulajdonképpen milyen is az. Hiszen Isten azt mondta: *nektek adom ezt a földet.* És ez nagyon jó volt, hogy Isten ezt mondta.

De a 12 kém közül tízen úgy jöttek vissza, hogy: *azon a földön óriások laknak. Nem tudunk odamenni, nem tudjuk mi azt a földet megnyerni magunknak* - mert a saját szemeikkel látták, és úgy tűnt nekik, hogy az óriásokhoz képest ők csak egészen picinykék.

A Biblia ezt úgy mondja, hogy ők gonosz jelentéssel, rossz jelentéssel jöttek vissza, hiszen a kétségek, a félelmek, a hitetlenség volt benne a jelentésükbe.

A Biblia viszont azt is leírja, hogy ketten a 12 közül jó jelentéssel jöttek. Ez a kettő pedig Káleb volt és Józsué. Nem azt tették, hogy megtagadták az óriások létét, nem tagadták le a problémát, de megmondták, hogy: *Isten győzelemre tud minket vinni, Ő az, aki minket meg fog segíteni.*

Nem azt mondták, hogy: *mi olyan hatalmasak vagyunk, hogy mi majd győzedelmeskedünk.*

Azt mondták, hogy: *Isten olyan hatalmas, hogy majd minket megsegít.* Isten ezt az Ő Igéjében jó jelentésnek hívja.

4Mózes 13:30

„És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírunk azzal;”

Józsué pedig a következőt mondta:

4Mózes 11:9

„Mikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mindjárt leszáll vala arra.”

A történet folytatásaként: 40 évig mentek a pusztában, és nagyon sokan meghaltak - a 20 éven fölüliek mind meghaltak.

Összesen két kém maradt életben: Káleb és Józsué.

Mert Isten mindenkinek azt adta, amit mondtak: a tíz kémnek, és akiket ők irányítottak azt adta, amit mondtak, hogy: *mi meghalunk a sivatagban* – meg is kapták. Isten megadta nekik, amit mondtak.

Később, amikor bejutottak az Ígéret földjére, akkor Káleb Józsuétól kért területet.

Azt mondja Józsuénak:

Józsué 14:7

„Negyvenesztendős valék én, mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgálja Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam néki hírt, amint az én szívemben volt.”

Tehát, amit szeretnék ebből most megmagyarázni nektek: Káleb azt mondta ki, amit hitt a szívében. A szívéből való jelentést adott.

A következő vers is nagyon tanulságos ebben a fejezetben:

Józsué 14:9

„És megesküvék Mózes azon a napon, mondván: Bizony a föld, amelyet megtapodott a te lábad, tiéd lesz örökségül, és a te fiaidé mind örökké, mivelhogy tökéletesen követted az Urat, az én Istenemet.”

Van egy másik példa a Bibliában: Dávid király. Ő egy nagy hitembernek tekintetett.

Nagyon fontosak a szavak, amiket kimondunk!

Ha végigolvassátok a történetet, öt helyen fogjátok látni, hogy Dávid mondott valamit.

Kenyeret kellett hoznia az izraeli katonáknak és Saulnak, és a hatalmas ellenség, szinte óriástermetű ellenség pedig minden nap elátkozták a szavaikkal Izraelt. Dávid pedig a következőt mondta: *majd én megbirkózom veled, majd én fejedet veszem az ellenségnek.*

Ez az ellenség, akiről ezt Dávid mondta, három méter magas volt. Az óriás, amikor hallotta Dávidot beszélni, akkor szinte sértésnek vette: *hát kutyanak nézel te engem?* Utána az óriás elmondta, hogy mit fog tenni Dáviddal.

Dávid, akinek nem volt semmilyen fegyverzete, és kistermetű volt, összesen egy parittyája volt és öt köve, Dávid elmondta neki hittel a szívében, hogy ő mit fog tenni.

1Sámuel 17:45-47

„Dávid pedig monda a filiszteusnak: Te karddal, dárdával és pajzzsal jössz ellenem, én pedig a Seregek Urának, Izrael seregei Istenének nevében megyek ellened, akit te gyalázzal illetél. Ma kezembe ad téged az Úr, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad.

A filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, van Istene Izraelnek. És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg az Úr, mert az Úré a had, és Ő titeket kezünkbe fog adni.”

Láttátok a kimondott szavakat, amiket kimondott Dávid annak idején. Ezt hitte a szívében.

A *Márk 11*-ben, amikor olvassátok: Jézus beszélt a fügefához. Fügefához beszélt! Megparancsolja, hogy száradjon el a gyökerétől.

Miért száradt el a fügefa?

Azért, mert Jézus hitt a szívében, hogy amit Ő kimond, az megtörténik.

Márk 11:22-23

„És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.”

Később pedig elmagyarázza Péternek, hogy ez hogy történt. Ez a válasz, ez a magyarázat a fügefa történetének a keretei között történik. Azt mondja Jézus Péternek, hogy: *hinned kell, amit kimondasz. Ne kételkedj a szívedben.*

Példát akart csak mutatni csak Jézus a fügefa esetében, hogy hitte a szívében, és kimondta a szájával, és megtörtént.

Ennyit láttak az apostolok: látták, hogy Jézus hittel van, és kimondott valamit.

A ti hitetek is így működik: hisztek a szívetekben, és az a hit, ha igazán hit, az ki is fogja mondani, amit hiszel a szívedben.

A *Márk 11:23*-ben a „hisz” szó csak egyszer szerepel, a „kimondja” szó pedig háromszor.

„És nem kételkedik.”

Sokszor történik az meg, hogy az emberek kimondanak valamit a szájukkal, de egészen mást hisznek a szívében.

Kicsit beljebb megyünk az időben, megnézzük Ábrahámot:

1Mózes 17:7

„És megállapítom az én szövetségemet közöttem és közötted, és teutánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyek tenéked Istened, és a te magodnak teutánad.”

Ábrahámot a hitünk atyjának szoktuk hívni, és látjátok, ennek ellenére, amikor az Úr szólt hozzá, arcára borult, és nevetett. Nem akarta elhinni, amit az Úr mondott neki.

Ebben az időszakban, amikor az életében ebben az időszakban járt, amit ő hitt, meg amit Isten mondott neki - az két külön dolog volt. Kételkedett a szívében.

De megváltozott Ábrahám. Hatalmas hitemberré vált ezután.

Hogy változott meg? Úgy, hogy megváltoztatta azt, amit hitt a szívében, és megváltoztatta azt, amit kimondott a szájával - és ezáltal az ő hite valóságot teremtett.

A hit mindig valaminek az eredménye.

2Korinthus 4:13

„Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;”

Ahhoz, hogy valaki hitben legyen, kell valamilyen speciális érzésének lennie, speciális fényeket kell látnia?

Nem, semmi ilyen nem szükséges!

Pál apostol jobban helyezte a hangsúlyt arra, amit hiszünk a szívében, mint arra, amit kimondunk, hiszen azt mondja, hogy: *„hiszünk, és ezért szólunk.”*

Amit viszont hiszünk, az az alapján épül ki bennünk, amit hallottunk.

Ezért nagyon fontos, hogy amit hallunk, az mind Isten Igéjére kell, hogy alapuljon.

Ahogy mondja ezt a Márk evangéliumban: „*amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen nektek!*”

Meglészen nektek - megkapjátok. De először higgyétek el!

Mikor hiszitek el, hogy megkapjátok?

Akkor, amikor imádkoztok. Amikor imádkoztok, akkor már el kell hinniek, hogy azt megkapjátok.

Mondta Jézus, hogy higgyünk?

Igen, itt mondja az Igéjében.

Azt is elmondja Jézus, hogy miben higgyünk?

Igen. Higgyetek abban, hogy megkapjátok.

De a helyes dolgokban kell hinni ahhoz, hogy a helyes dolgokat mondjátok ki.

Sokszor tapasztaljátok azt, hogy az emberek ugyan kimondják helyesen a helyes megvallásaikat, de egész másban hisznek, és akkor nem működik.

Ekkor van az, hogy az embereket látjátok, hogy imádkoznak és imádkoznak, hatalmas imaembereknek tűnnek, és nincs eredmény.

Pál apostol itt a szenteknek, a keresztyényeknek, a hívőknek a hitéről tanít. Járt a megalakult kis gyülekezeteket, kétszer-háromszor is meglátogatta őket, és erősítette a hitükben, hogy abban erősödjenek meg, amit hisznek.

Ma tehát erről szerettem volna tanítani, hogy ezt megértsetek.

Nagyon szeretem Ábrahám példáját, mert Ábrahám is olyan volt, mint ti: kételkedett a szívében - de végül is megváltozott, és a változás eredményt hozott.

Hogyan tudtok megváltozni?

A hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéjéből jön.

A hitünk tehát azon alapul mindig, amit hallunk. Amit hallunk, amit hallunk, amit hallunk – azon alapul a hitünk. És amit hallunk, az pedig az Isten Igéjén kell, hogy alapuljon. Így lehet felfejlődni nagy hitemberré. A hitünket így lehet felfejleszteni.

A következőkben lesz egy megvallásunk, amit minden alkalommal megteszünk. Tulajdonképpen annyit teszünk, hogy amit már hiszünk a szívében, azt kimondjuk a száunkkal. Ha nincs ott a hit, akkor ez a megvallás is értelmetlen.

Mert ahogy olvastuk az Igében: „*mert ha a szívedben hiszed, hogy Jézus feltámadt a halálból.*”

Hinni, kell, hogy feltámadt a halálból, hiszen Ő nem egy halott Jézus, hanem Ő egy élő Jézus, aki velünk van. Nem tudsz megdolgozni az üdvösségedért, nem tudsz cselekedeteket tenni érte, mert kegyelemből üdvözültetek.

Kegyelemből, nem a saját cselekedeteitekből, Isten ajándéka ez. Nem cselekedeteiből, hogy senki ne kérkedjék.

Tehát ha megvan a belső bizonyosságod arról, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból, és hogy Jézus Krisztus él, ha a szívedben hiszed, hogy ez így igaz, akkor a száddal meg kell tenni erről a megvallást.

Ez az üdvösség nem csupán csak annyit jelent, hogy megváltást nyersz, és a mennyországba kerülsz. Ez a görögben 'sodzo' – ez nagyon sok mindent jelent. Jelent egészséget, biztonságot, megőrzést, megszabadulást – mindent, amit ebben az életben szükségesnek fogsz érezni valaha is, ez a szó magában foglalja.

A Róma 10:9-10 verse mondhatnánk, hogy egy szellemi törvény.

Ha végiggondoljuk, a Márk 11:23-24 Igéje pontosan ezt tanítja: a szívedben hinned kell, és a száddal vallást tenni erről. Akkor fogja az életedet meghatározóan befolyásolni, ha ezt így teszed, ha a kettőt együtt mozgatód: a szívbeli hitedet és a megvallásaidat.

Amikor megteszed ezt az üdvösség esetében - hogy a szívedben hit van, és a száddal ezt megvallod -, akkor Isten újraterelemi a szellemedet. A szellemi halálból átkerülsz a szellemi életbe, a fénybe, a világosságba.

Ahogy ezt mondja a Róma 10:17: „*mindaz, aki Krisztusban van, új teremtés. Minden, ami volt, az eltűnt, a régi tovatűnt, íme újjá lett minden*” – azt írja a Biblia.

Ez tehát egy szellemi újjászületés, ami ilyenkor történik velünk. A szívünkben történik meg ez az újjászületés.

Ugyanez a helyzet a gyógyulásnál is. Ha a szívetekben elhiszitek, hogy Jézus Krisztus sebeiben meggyógyultatok – ezt az Isten Igéje így írja -, ha ezt elhiszed a szívedben, és ezt vallod meg, akkor fogja befolyásolni ez az életedet.

Ha most a gyógyulásról egy másik területre megyünk, az életedben való boldogulás, az anyagi jólét területére, ugyanígy működik a törvény: hiszed, és megvallod.

El fogjuk mondani együtt ezt a megvallást!

Azért tesszük meg, mert Jézus Krisztus él, és ezt fogjuk elmondani:

**„Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.
Hiszem, hogy Jézus föltámadt a halálból, az én megigazulásomért.
Kérlek Jézus, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm.
Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm!
És én meg vagyok váltva!
Ez az igazság!
Ámen!”**